

מהלך הפעולה:

שלב 1-

נפתח במשחק חימום, מהלך המשחק: מעמידים את כל החניכים בשורה ושואלים מס' שאלות, כל חניך שעונה לשאלה "כן" מתקדם צעד קדימה וכל מי שעונה "לא" הולך צעד אחד אחורה.

שאלות לדוג': (כמובן שניתן לשנות את סגנון ומס' השאלות עפ"י אופי הקבוצה אך מומלץ שהשאלות האחרונות יעסקו בנושא..):

אכלתם הבוקר ארוחת בוקר?

אתם אוהבים את הקיץ?

נולדתם בקרבה לאיזשהו חג?

הייתם אי פעם במדבר?

אתם אוהבים לאכול ספגטי?

בא לכם לישון עכשיו?

יש לכם נעלי "קרוקס"?

הייתם מסכימים לגור במדבר?

האם אי פעם וויתרתם על דברים בשביל דברים שאתם מאמינים בהם?

שלב 2-

הצגה שהמדריכים יעבירו על חבורת צעירים שהקימו את "מצפה רביבים" (יישוב בנגב) מומלץ להכין מראש תלבושות ואביזרים.

קיבוץ רביבים, עלה לאדמת הנגב בקיץ שנת 1943, בפעולה נחשונית שהכפילה בקפיצה אחת את מרחקו של היישוב הדרומי ביותר מתל-אביב. הקיבוץ הוקם למעשה עוד בשנת 1938, בראשון לציון, על-ידי הכשרות של בני גרמניה ואיטליה וילידי הארץ. ראשוני רביבים הכשירו עצמם במשך כ-5 שנים, עד שבשנת 1943 נשלחו להקים מצפה לניסיונות חקלאיים (יישוב של ממש אסר הספר הלבן להקים), בלבו של הנגב המדברי והריק מאדם. לרשותם עמדו כ-30,000 דונם של אדמה שנרכשה בשנים 1925-1935. אדמה שהייתה ידוע כ"הבקעה המקוללת", כיוון שגשם לא יורד בה, צמחים לא צמחו ובעלי חיים לא היו. לאחר התלבטות קשה, החליטו חברי רביבים כי יוכלו למשימה, ושלחו משלחת חלוץ לנגב.

מאז עלייתה על הקרקע, כשבע שנים הייתה רביבים היישוב היהודי והקיבוץ הדרומי בארץ (ובעולם). קומץ אנשיה נאבקו מול הצמא למים והבדידות, יצגו בכבוד את היישוב היהודי בנגב מול ועדת האום ב-1946, עמדו מול הצבא המצרי בקרבות מלחמת השחרור, לא נשברו ולא נטשו. בשנות החמישים הכשרות רעננות של בוגרי הפלמ"ח ואחריו הנח"ל הרחיבו את השורות והמשיכו במאבק מול המדבר, שהגיע למעשה להכרעה רק עם הגעת צינורות המים לרביבים, בשנת 1957; עד אז שתו חברי וילדי רביבים מים מליחים מהבאר שבמקום.

שלב 3-

דיון- מסכמים את ההצגה ושואלים:

- מה אנחנו רואים , בעצם?

- מה היו הקשיים שלהם?

- על אילו דברים החברה וויתרו בכך שהם החליטו להקים התיישבות במדבר ולא חיו באיזור כמו מרכז הארץ??

נשאל את החניכים בהצבעה: - מי היה מוכן לעשות וויתור דומה?

כעת, נעצור באמצע הדיון ונפזר עובדות על הנגב על הרצפה (שנכין מראש על בריסטולים בכדי שיהיו מול עיני החניכים) העובדות העדכניות:

- הנגב הוא חצי משטח מדינת ישראל

- ישנם דרכי גישה אל הנגב (רכבות , אוטובוסים)

- האדמות בנגב מאוד זולות

- יש אתרי נוף מרהיבים בנגב (שהם ייחודיים בעולם!!)

- המוביל הארצי מגיע לנגב

- אין לחות בנגב (לעומת מרכז הארץ)

- בנגב יש רק 100,000 תושבים לעומת עיר ממוצעת במרכז הארץ שזה מס' התושבים שלה. (לדוג' בבת ים יש 120,000 תושבים..)

המשך הדיון : כעת לאחר שראינו מס' עובדות על הנגב אנחנו מבינים שלמרות שיש קשיים רבים לגור באיזור כזה, הדבר אפשרי!

איך בכל זאת למרות ששטח הנגב הוא מחצית משטח מדינת ישראל מתיישבים שם רק כ-100000 תושבים !

אז למה באמת אנשים לא מוכנים לגור בנגב?

- מדוע אין כ"כ הרבה אנשים שמסכימים לעשות את הוויתור הזה ולעזוב את איזור המרכז?

- מה שונה בין המצב היום לפעם שבכל איזורי המדינה חיו בתנאים קשים כ"כ(ביצות וכו')??

שלב 4- סיכום

לנגב יש דימוי שלילי! אולי בגלל תנאי המדבר ואולי בגלל סוג האוכלוסיה... אך העובדה היא שאנשים לא מוכנים להקריב מעצמם ולהסתכן בכך שישתנה הדימוי שלהם ולכן הם לא מוכנים להתרחק מאיזור המרכז הנוח...

הנגב הוא שטח מאוד משמעותי למדינת ישראל והוא גם איזור יפהפה עם נוף מדברי מיוחד, מגוון ומסתורי וכל זמן שאנחנו לא מיישבים אותו יש סיכון רב שהבדואים ישתלטו עליו (הרי הם

כבר הקימו עשרות מאחזים לא חוקיים בנגב). ערך יישוב ארץ ישראל הוא ערך חשוב ומוכרח להתקיים בכל איזורי הארץ ללא יוצא מן הכלל!

נציג את הכתבה על בן גוריון, שעוזב את הפוליטיקה ועובר בעצמו לגור בנגב המרוחק.

המשך הסיכום: החברה הצעירים מ"מצפה רביבים" ודוד בן גוריון (שלאחר שעזב את תפקידו כראש ממשלת מדינת ישראל עבר ל"שדה בוקר" (יישוב בנגב) מכיוון שהבין את החשיבות הגדולה של המגורים שם ובכלל דגל ועודד את הפרחת השממה ויישוב הנגב) צריכים לשמש לנו כדוגמא ועלינו ללמוד על ההקרבה שהם עשו למען הכלל ובכלל למען המדינה.

אם כל אחד ואחת מאיתנו יסכים לתת ולוותר, אולי העם והמדינה שלנו רק יצמחו.

בתקווה שנזכה להקריב מעצמנו למען עקרונות נשגבים וחשובים כמו אלה